

[Miljøministeren]

hr. Thorndahl for en positiv stilling til lovforslaget fra fremskridtspartiet.

Må jeg igen sige, at de to betænkninger er fra marts 1979 og marts 1981, de er altså 1 eller 3 år gamle. De har været uddelt til miljø- og planlægningsudvalget, der har været lejlighed til at stille spørgsmål, og der er jo stillet mange spørgsmål. Der er heldigvis sket en dybdeboring i mange af de sager, vi beskæftiger os med, før vi ændrer en lovgivning.

Hr. Svend Erik Hovmand siger, at måske skal man ikke gå i dybden nu, det kan vi jo gøre i udvalget. Må jeg sige, at det har der været lejlighed til at gøre i udvalget hele tiden. Udvalget har eksisteret i årevis, og nogle af synspunkterne har jo eksisteret i årevis; de har været behandlet i årevis i udvalget, mere eller mindre konkret. Hvis det er således, at der er et helt bestemt spørgsmål, som hr. Svend Erik Hovmand vil have behandlet, kan vi gøre det.

Til hr. Dræbye og hr. Finn Jørgensen vil jeg sige, at hele lovændringen hviler i meget højere grad på hr. Finn Jørgensens opfattelse af, hvorledes kommuner og amter bør indtages ikke alene i planlægningen, men på mangfoldige andre områder. Nu nævnte hr. Finn Jørgensen vej og miljø. Hele miljøloven er bygget op på det princip, at det er de lokale myndigheder, der skal give godkendelserne og føre tilsynet. Det er de overordnede myndigheder, der har mulighed for at sætte de grænser, som dette tilsyn skal virke inden for. Spørgsmålet om disse grænser kan behandles ved helt uafhængige, domstolslignende organer.

Der er altså ikke noget ejendommeligt i, at de myndigheder, der skal give en virksomhed tilladelse til udledninger af det, fru Margrete Auken hele tiden kalder snavs og skidt og møg – det er jo også af og til sådan noget, der kommer fra virksomhederne – også er dem, der får en mulighed for og et større ansvar for at beskæftige sig med det vandløb senere hen. Det er enklere, og det er mere direkte, end det har været tidligere i administrativ henseende. Jeg tillægger det meget stor betydning, at man kan se, hvor ansvaret ligger i de enkelte sager på de enkelte områder, og at dette ansvar hele tiden kan føres tilbage til folkevalgte, der jo kan udskiftes – i det mindste hvert fjerde år for kommuner og amter – såfremt der måtte være grund til det.

Jeg ved ikke rigtig, om der er megen grund til det. I hvert tilfælde er det ikke noget, vi skal behandle herinde. Det må de lokale vælgere afgøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af rådighedsbeløbet, varmeghjælp og medicinhjælp til pensionister m.v.). (Lovforslag nr. L 76. Fremsat 27/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Albertsen (S):

Det lovforslag, som socialministeren her forelægger for folketinget, drejer sig i korte ord om en forøgelse af det såkaldte rådighedsbeløb til kommunerne på sammenlagt 200 mill. kr.

Der er tale om en genfremsættelse, idet man, lige inden folketingets arbejde blev afbrudt i efteråret som følge af udskrivningen af valg, nåede til, at det blev fremsat af den daværende socialminister, men valget forhindrede som sagt behandlingen af det her i folketinget.

I den forbindelse skal jeg indskyde to ting. Den ene er, at der samtidig med dette lovforslag var tale om fremsættelse af lovforslag om ændring af beskatningen vedrørende socialindkomsten i forbindelse med tofamiliehuse, landbrugsejendomme m.v. Jeg har forstået, at det er af tekniske grunde, vi ikke kan behandle de samme lovforslag her i dag, men jeg har også forstået, at de er stærkt på